

Zvonček 3

Emmka Lovišeková, 6. S

Časopis Zvonček TABA 2017/2018. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavárovej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktorka: Ema Dawelbeitová, zástupkyňa šéfredaktorky: Rebeka Dorková, redaktori: Lara Nemcová, Lucia Spišáková, Pavla Mia Lechanová, Sandra Pareničková, Tea Šlichtíková, Daniel Donko, Daniel Droppa, Karin Macaláková, Matej Remenár, Nina Lepejová, Olívia Macíková, Marek Alex Képeš.
Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov
3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 3/ročník 16

november 2017

Cena: 1€

Kalendár ŽIAČI

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 – 5	Exkurzia Modrá
Str. 6	BellAmos a Traja veteráni
Str. 7	Výlet na Šútovský vodopád
Str. 8	Zo života druháčikov
Str. 9	Zažili sme...
Str. 10 - 11	Jesenný atletický štvorboj
Str. 12 – 13	Plavecký výcvik v BellAmos
Str. 14	Literárny BellAmos
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16	English Page
Str. 17	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

V decembri majú narodeniny

Boris Beller	1. S
Oliver Vereš	1. SA
Alica Filová	3. S
Peter Žihlavník	3. S
Silvester Cintula	4. SA
Rebeka Vyletelová	5. S
Miriám Mičková	6. S
Daniel Donko	8. S

V decembri majú meniny

Barbora Kalabová	4. S
Lucia Spišáková	4. S
Lucia Vicenová	4. SA
Adam Brodniansky	1. S
Adam Valko	4. SA
Dávid Frnda	6. S
Silvester Cintula	4. SA

V novembri oslávila meniny aj Liliana Kováčová z 8. S. V minulom čísle Zvončeka nám jej meno omylom „zjedol“ novinársky škriatok. Tak ešte raz blahoželáme!

Foto na tréžulke

Halloween v BellAmos

Na fotografii je Barborka Kalabová z 4. S triedy.

OČTEĽIA

V decembri majú narodeniny

Alena Šutiaková

V decembri majú meniny

Lucia Kršková
Adam Zorkócy
Ivona Guráňová

Foto: archív rodiny Szalayovej

Ak máte niekoho, na kom vám skutočne záleží, urobíte pre jeho šťastie všetko, čo môžete a viete. A ak ide o vaše dieťa, urobíte to s láskou a bez výhrad. Som mamina dvoch detí, dcér. Staršia má 15 rokov, je žiačkou 8-ročného gymnázia a je to šikovná mladá slečna, ktorá už vie, čo chce a ide si za tým. Mladšia, Simonka má 10 a je už tretí mesiac žiačkou BellAmosu. Áno, v septembri sme zmenili školu a do piateho ročníka nastúpila práve sem. Simonka už od škôlky bola tichá a kľudná. Plachá, citlivá a hanblivá povaha jej bola viac na škodu ako na osoh. Časom sme si uvedomili, že sa nevie presadiť, že v kolektíve nevyjadruje svoje názory. V škole sa časom prejavili jej poruchy učenia. Najskôr som myslela, že je to práve kvôli jej hanblivosti. Začala som zisťovať, čo sa deje, ako jej môžem pomôcť, aby bola v „pohode“. Jednu chvíľu sa zdalo, že všetko bude lepšie, odborníci nám poradili, nie len ako sa s ňou doma učiť, ale aj ako ju motivovať, naštartovať. Netrvalo to však dlho a následkom viacerých faktorov znova prišla do stavu, kedy bola smutná, plačlivá a nešťastná z celej situácie. A tak sme s manželom začali uvažovať o radikálnych zmenách. Už nám nestačili sľuby, chceli sme riešenia a výsledky. Ako jednu z možností sme začali zvažovať zmenu školy – zmenu prostredia, zmenu prístupu a zmenu názoru.

Samozrejme, nerobili sme nič unáhlené, nič nepremyslené, rozhodnutiu predchádzali viaceré stretnutia, názory, skúsenosti. Až potom sme Simonke povedali, nad čím premýšľame. Asi sme vyzerali dosť smiešne, keď nám povedala, že máme dobrý nápad a ona sa tomu vôbec nebráni. Nečakali sme takú reakciu, nikdy nebola vo svojej koži vo veľkom, novom kolektíve, o to viac nás to potešilo. Po tichom prieskume bol na prvom mieste BellAmos. Po prvom stretnutí s pani riaditeľkou som ja bola viac menej rozhodnutá a keď Simi ešte cestou k autu doslova prosila, aby sme ju preložili a mohla tam chodiť, bola som si viac ako istá, že nastal čas na zmenu. Na otázky rodiny či známych, prečo tá zmena a prečo práve BellAmos, odpoveď sme nehľadali dlho: prístup, ochota, atmosféra. A tak naša Simonka, 4. septembra nastúpila do kolektívu super detí, ktorí ju prijali medzi seba od prvého dňa, k úžasnej pani triednej učiteľke Zuzke Vavárovej, ktorá jej pomohla prekonať strach z prvého dňa a utrela jej slzy z líc, a ja dobre viem, že ak bude treba, bude jej slzičky utierať stále, k milej špeciálnej pedagogičke Darinke, ku ktorej sa vždy teší, k obetavému pánovi učiteľovi Adamovi, ktorí ju nenechal v štichu a pani učiteľke Debnárovej, ktorá má pre ňu pochopenie... a takto by som mohla postupne vymenovať celý tím školy, pretože ja, ako rodič, čo sa školy týka, nie som už len rodič, ktorý svoje dieťa ráno vozí do školy, ale rodič, ktorý dostáva informácie, rady, a povzbudivé slová. Jednoducho povedané, Simonka nastúpila do školy, kde dieťa nie je len číslom v triednej knihe. A my sme za to naozaj neskutočne vďační.

rodičia Simonky Szalayovej, žiačky 5. S

Halloween

Halloween je americký sviatok 31. októbra, kedy ľudia oslavujú kontakt s duchovnou ríšou, napríklad s duchmi mŕtvych, škriatkami alebo bosorkami. Duchovenstvo malo záujem, aby sa pôvodne pohanský sviatok, kde sa slávil rôzne sily, ktoré mali počas tohto sviatku možnosť pôsobiť vo svete ľudí, zmenil na oslavu sviatku Všetkých svätých. My oslavujeme Sviatok všetkých svätých, kedy si uctieваме svojich zosnulých blízkych na cintorínoch. Deti vyrezávajú tekvice a rady sa prezliekajú do rôznych kostýmov a na jednu noc sa stanú niekým iným.

Často chodia koledovať a väčšinou „Trick or Treat“, keď ten, kto otvorí dvere, väčšinou dospelý, a povie „Trick“, tak musia koledníci zahrat nejakú scénu, ale väčšinou povedia „Treat“ a dajú deťom halloweenske cukrovinky.

Kajka Macaláková a Rebeka Dorková

Halloween v Bellamos

Po obede sa asi každá trieda vybrala na školský dvor. Tam si deti priniesli tekvice a nakreslili na ne fixkou oči. A potom sme mohli začať vyrezávať. Keď už bola tekvica vyrezaná, tak tam deti dali sviečku a niektoré tekvice ozdobili listami. Potom sme ich poprenášali na výstavu do školy a mali sme halloweensky ozdobenú školu.

Lucka Spišáková, 4. S

Žiaci 4. – 7. ročníka sa dňa 19. 10. 2017 vybrali na dejepisno-historickú exkurziu na Moravu. Navštívili Archeoskanzen Modrá, Živú vodu Modrá a Kovo-zoo Staré Město. Prvá veľká exkurzia viedla na miesta, kde sa písala naša najstaršia kultúrna história – do centra Veľkej Moravy...

Archeoskanzen Modrá

Začali sme v Archeoskanzene Modrá. Toto veľkomoravské sídlisko stredného Pomoravia sa nachádza neďaleko Uherského Hradišťa na ceste Staré Město – Velehrad. Je významným miestom, ktoré názorne vysvetľuje jednu z najvýznamnejších etáp našich národných dejín. Skanzen žije každodenným životom, náučnými predstaveniami, programami, pokusnými taveniami kovov, výrobou keramiky, poľnohospodárskou výrobou i neustále vykonávaným archeologickým výskumom. Je to vlastne opevnené veľkomoravskej hradisko s 25 rekonštrukciami domov vrátane paláca a kostola, znázorňujúcimi život doby Veľkej Moravy, kniežat'a Svätopluka a doby slovanských vierozvestcov Cyrila a Metoda.

pani učiteľka Zuzka Herbrychová

V archeoskanzene bolo super, veľa som sa naučila. Bolo to zaujímavé a náučné. Vstávali sme o piatej ráno a šli sme na autobus. Boli veľké hmla, a tak sme radšej šli pomaly, aby sa nestala nehoda. Cesta do archeoskanzenu bola dlhá. Bola hmla, a tak som sa nemala na čo pozerat'. Cesta trvala asi dve až tri hodiny. Keď sme sa dostali na miesto, bola zima, ale nevadilo mi to. Vstúpili sme na pozemok skanzenu a ujo nás zaviedol na výhľadňu a prišiel k nám nepríjemný kňaz. Porozprával nám niečo, ale ja som nepočúvala, lebo ma zaujali zvieratká. Keď dorozprával, zišli sme dole a ukázal nám skanzen. Porozprával nám o slovanských domoch (polozemnice, zemnice). Dal nám ochutnat' slovanské placky (boli hnusné) a boli sme pozriet' do školy (slovanskej). Bolo to niečo ako intrák. A boli sme pozriet' v kráľovskom dome. Bolo to super a užila som si to.

Tejka Šlichtíková, 7. S

Milí bellamosáci, pri hľadaní vhodnej témy do novembrového Zvončeka som našla veľmi užitočný článok. Hovorí o empatickom počúvaní našich detí a mne bolo v tom momente jasné, že to je správna téma. Komunikácia a počúvanie je zdrojom spoznávania sa a riešenia problémov. Vhodnú formu komunikácie sa učíme celý život. Malí či veľkí, všetci máme svoje starosti. Potrebujeme byť vypočutí a pochopení. Rozvíjame preto svoje vyjadrovanie názorov a učme sa rešpektovať názory iných. Nebojme sa vyjadriť svoj názor, ale naučme sa aj prijať názor a aktívne počúvať s empatiou. Jeden z najdôležitejších darov pre deti je pozorné a sústredené počúvanie, keď niečo hovoria. Skúste preto na chvíľku zabudnúť na vaše odpovede a poučovanie. Nielen, že deti o to v tom momente nestoja, navyše takto podkopávame ich úžasnú schopnosť prísť s vlastným riešením. To, čo deti potrebujú najviac, je pozornosť a empatia. Ak počúvame s empatiou, pomôžeme deťom spoznávať a rozlišovať emócie u seba, deti sa viac otvoria a ich emocionálna inteligencia začne rásť. Príležitosti na empatické načúvanie je neúrekom. Neprichádzajú potichu, nenápadne, naopak, bývajú skryté, napríklad za hysterickými scénami, vzdorom, slzami, smútkom, žiarlivosťou, či nepochopením. Či už ide o staršie alebo mladšie dieťa, komunikácia je veľmi dôležitá a práve pri nej sa rozvíja obojstranné empatické počúvanie. Ide o to, aby sme sa zladili emocionálne a kognitívne. Napríklad tak, že sa spýtame druhého, ako sa v danej situácii cíti alebo sa sami pokúsime pomenovať, ako si myslíme, že sa cíti. Ak je dieťa smutné, nešťastné, nahnevané, vďaka empatickému načúvaniu mu pomôžete prelomiť ľady ku komunikácii. Základ je snažiť sa pochopiť, čo asi prežíva. Nemusí to byť vždy logické, ale to nie je ani potrebné. Ešte dôležitejšie, ako pochopiť situáciu, je porozumieť tomu, ako sa ono cíti. Keď počúvame dieťa empaticky, prehĺbime vzájomné pochopenie a naučíme ho vnímať samého seba. To však neznamená, že mu budeme schvaľovať správanie, ktoré sa nám nepáči. Hlavnou myšlienkou empatického počúvania je, že ak sa deti cítia pochopené, bližšie k nám, môžeme ich efektívnejšie učiť a budú aj otvorenejší počúvať nás. Získame tak veľa. Keď cítia našu lásku, teplo, pochopenie, tie zlé, nespravodlivé pocity v nich sa začnú pomaly rozpúšťať. Vtedy budú otvorení našej múdrosti a skúsenostiam, naučia sa všetko, čo by mali vedieť. Cieľom empatického načúvania je pochopiť, čo vaše dieťa cíti. Empatia nie je súcit. Keď bude presvedčené o tom, že ho skutočne počúvate, otvárate si cestu k dialógu a k zvládnutiu mnohých výziev. Buďte otvorení k informáciám, s ktorými sa dieťa zverí. Vnímajte jeho reč tela, gestá, výrazy, počúvajte jeho slová, vložte do dialógu svoje srdce, aby sa vám podarilo uchopiť to, čo a ako dieťa prežíva. Vyhňte sa súdeniu či poučaniu. Dieťa nepotrebuje vaše nálepky ani na seba, ani na situáciu. Potrebuje len byť vypočuté. Uvidíte, ako sa úľavou bude pokračovať v rozhovore, keď sa bude cítiť pochopené. Nenechajte sa však viesť len slovami. Hľadajte za nimi pocity a snažte sa ich pomenovať. Ak ich označíte, upokojíte nervový systém dieťaťa a pomôžete mu zorientovať sa vo svojich pocitoch. Aby sme dokázali zdravo fungovať, potrebujeme, aby obe časti mozgu, pravá - predstavujúca logiku a ľavá - pocitová, boli v súlade a spolupracovali. Jedna poskytuje logickú štruktúru a dáva zmysel emocionálnym prežitkom druhej. Pri emocionálnej búrke sa pravá časť akoby odpojí od ľavej a veci sa začnú vymykať spod kontroly. Ľavá logická časť ich nekontroluje a emócie si na chvíľu akoby žijú vlastným životom. Keď pomôžeme deťom pomenovať to, čo si myslíme, že prežívajú, akoby ste im požičovali svoju ľavú časť mozgu na to, aby vybudovala štruktúru a dala zmysel ich pocitom. Keď im pomôžeme pomenovať pocity, ľahšie sa zorientujú. Môžu to začať chápať a vyrovnávať sa s tým. Navyše si uvedomia, že v tom nie sú sami, ste s nimi na jednej lodi a sú rôzne pocity, ktoré zažívame z času na čas všetci. Pocity nie vždy dávajú zmysel, ale sú tu a majú na to dôvod. Keď budú deti vedieť, že ich počúvame, ostré hrany sa obrúsia, emócie ochladnú, náš vplyv na deti sa zvýši a situácia sa vyrieši. Deti totiž nič nerobia preto, aby boli zlé. Veľké negatívne pocity ich jednoducho pohltia a potrebujú čas na to, aby sa naučili s nimi vyrovnat'. Aj mnohí dospelí sa to učia doteraz. Pri empatickom načúvaní bude dieťa vedieť, že ho počúvame a chápeme. Bude cítiť našu podporu a keď sa s týmto vedomím upokojí, bude pripravené vypočuť nás a vytvoriť sa nám. Najlepší spôsob, ako byť vypočutý, je počúvať druhého. Verím, že vás téma zaujala rovnako ako mňa. Veľkým aj malým bellamosákom prajem dni plné príjemnej komunikácie a empatického načúvania.

Vaša špeciálna pedagogička Mgr. Darina Mojšová

Autumn Rhyme

Cold wind blowing leaves of of trees,
 No more summer breeze,
 Drops of mist freeze still in the air,
 Ready for bed gets the bear,
 The tips of our fingers go stiff,
 Every other child begins to sniff,
 The sound of leaves being crushed
 under our boots,
 The night owl no longer hoots,
 Morning fogs begin to show,
 Birds stop singing hello,
 The sun gets lazy,
 The sky gets hazy,
 The moon gets brighter,
 You hug your friends tighter,

Sipping tea by the fire,
 You get easier to tire,
 As Halloween ends,
 That branch bends,
 November is here,
 Let's all cheer,
 Christmas is around the corner,
 Santa Claus is getting older,
 Brown,orange and yellow,
 The colors get more mellow,
 Red,silver and gold,
 Are getting more bold,
 Let's get merrier,
 Be the joy carrier...

Emka Dawelbeitová, 8. S

Foto: Emka Dawelbeitová

Živá voda – Modrá

V blízkosti skanzenu sa nachádza čarovné miesto, kde sme históriu vymenili za biológiu. Naozaj odporúčame.

Po archeoskanzene sme šli do budovy, ktorá sa volá Živá voda. Pán riaditeľ nás previedol po celom objekte. Boli sme v podvodnom tuneli. Bolo to super, ukázali nám najväčšiu sladkovodnú rybu. Bolo super, nemám k tomu čo dodať.

Tejka Šlichtíková, 7. S

Kovozoo – Staré Město

KOVOZOO Staré Město vznikla 21.4. 2012. Nachádza sa v zaujímavom a netradičnom prostredí zrekonštruovaného areálu bývalého cukrovaru v Starom Meste pri Uherskom Hradišti. Uvidíte tu mnoho jedinečne prepracovaných zvierat v životnej veľkosti vyrobených z kovového odpadu. Svojou prepracovanosťou a dokonalosťou prekvapujú mnoho našich návštevníkov. V súčasnej dobe KOVOZOO obýva viac ako 250 zvierat a stále sa rozrastá.

pani učiteľka Zuzka Herbrychová

Kovozoo sa mi najviac páčila a mám z nej aj najviac fotiek. Bolo tam mnoho kovových zvierat v reálnej veľkosti. Obehli sme celú zoo a šli sme na maják s mojimi dvoma spolužiakmi. Postupne na maják začali chodiť ostatní. Boli tam krásne zvieratká a veľmi som si to užila.

Tejka Šlichtíková, 7. S

Foto: Mgr. Zuzana Herbrychová

Bellamos a Traja veteráni

6

Výnimočný divadelný zážitok

V utorok 17. 10. 2017 sme sa zúčastnili predstavenia s názvom „Traja veteráni.“ Bol to príbeh o troch bývalých vojakoch, ktorých chceli poslať do starého železa. Chlapcom sa to nepáčilo, a tak sa rozhodli odísť. Raz ich navštívili škriatkovia a dostali nejaké čarovné veci. Divadlo ako také, bolo zaujímavé a vtipné. Na to, že to bolo detské divadlo, sa to naozaj podarilo. Náš favorit - Daniel Žulčák - bol nenormálne úžasný. Samozrejme aj ostatní herci, ale naše sústredenie, aj s pani učiteľkou Vavákovou, padalo na Daniela. ☺

Oli Macíková a Ninka Lepejová, 9. S

Zábava v divadle

17. 10. 2017 sme sa zúčastnili na divadelnom predstavení Traja veteráni v Slovenskom komornom divadle v Martine. Divadelná hra bola podľa predlohy výborného českého herca a rozprávača Jána Wericha. Príbeh je o troch vojakoch, ktorí skončili svoju službu. Keď raz zaspali, ku každému sa z lesa priblížil „mužiček“, ktorý im dal rozprávkové dary: Jednému harfíčku, druhému mešec a tretiemu klobúk. Traja veteráni si mysleli, že to bolo všetko reálne. Dostali aj noviny, v ktorých sa písalo, že kráľ Pikola chce vydať svoju štvrtú dcéru Bosanu. Prišli za kráľom a chceli jemu a princeznej ukázať, čo majú. Jeden z nich jej dal jablko, z ktorého jej narástol dlhý nos. Splnilo sa tým škriatkovo posolstvo. Kráľ jej dal hrušku a nos sa znova vrátil do normálu. Potom im vrátili ich dary a Bosanu vydali. Najviac sa mi páčila Bosana, ale aj veteráni. Bola to zábava.

Danko Droppa, 8. S

Na divadelnom predstavení Traja veteráni sa nám veľmi páčilo. Herci boli veľmi sympatickí a mali dobrú náladu (aj telo). Pohodlne sa nám sedelo aj pozeralo. Bolo to iné ako obyčajné predstavenie pre deti. Zaujali nás ich humorom a tak isto prejavom. Niektorí boli v divadle prvýkrát a myslíme si, že ich prvú návštevu určite neľutovali. Dúfam, že sa tam niekedy budeme môcť vrátiť.

Emka Dawelbeitová a Rebeka Dorková, 8. S

V divadle sa mi veľmi páčilo, sedačky boli pohodlné a herecké výkony výborné.

Tea Šlichtíková, 7. S

Bolo to predstavenie o vojakoch, ktorých povýšili na troch veteránov. Keď spali v lese, tak sa pri nich objavil škriatok, ktorý im daroval čarovné veci – mešec peňazí, čarovný klobúk a kúzelnú harfu. Všetky tieto čarovné veci im zobrala princezná, ktorej narástol dlhý nos. Až po vrátení vecí sa jej nos dal do poriadku. V závere sa opäť zobudili v lese a celé to začalo akoby od začiatku. Bolo to veľmi pekné a zaujímavé divadlo.

Danielko Donko, 8. S

Foto: Mgr. Zuzana Herbychová

15

Sladká matematika

Sladká matematika or matika bellamosákov

V úvode poďme oznámiť čitateľom mená úspešných riešiteľov, ktorým patrí moje poďakovanie a veľká pochvala a sladká odmena.

Správne riešenie mali: **Laura Pokrievková z 5. S a Patrik Larsen zo 6. S** a správne riešenie znelo: Jablká kúpili po 1,20 € a hrušky po 0,80 €.

Zadanie príkladu:

Marienka a Anička išli do obchodu kupovať vianočné ozdôbky. Kúpili perníčky a hviezdíčky, pričom perník stál o 45 centov viac ako hviezdíčka. Marienka kúpila 8 hviezdíček a Anička 5 perníčkov, ale zaplatili rovnako. Koľko platili za hviezdíčku a koľko za perník?

Foto: RNDr. Mária Debnárová

Odpoveď, napísanú na lístočku, odovzdaj matikárke **Majke Debnárovej**, kdekoľvek ju stretnesť do 8. decembra 2017.

Stretnutie s Danielom Hevierom

V sobotu 7. októbra 2017 som sa zúčastnil oslavy 55. narodenín známeho mojej mamy – máma z Liptova - Miroslava Kasprzyka vo Ville Betule blízko Liptovského Mikuláša. S oslavou bol spojený aj krst knižky Šaškove príbehy, v ktorej formou rozprávky píše o svojom povolání hrať Šaška. Okrem neho sme mali možnosť stretnúť sa s pánom ilustrátorom Regitkom (ilustroval niektoré obrázky, ale v knižke boli aj Mirove fotky a rytiny), poobedie spríjemnil úsmevnou improvizáciou ďalší mím a komik – tiež mamín priateľ Ad'ó Ohrádka – a krstným otcom knižky

bol práve Daniel Hevier, s ktorým som sa stretol už pred 2 rokmi na premiére oratória Vianočná pošta, v ktorom spievali deti zo speváckeho zboru v našej ZUŠ. Daniel Hevier robil texty a moja pani učiteľka klavíra hudbu. Ukázali sme mu môj text o prázdninách a pochválil ma, nech píšem ďalej. Aj keď počasie nebolo ideálne a krstu som sa nezúčastnil, mal som ďalší zážitok z víkendy na Liptove.

Danko Droppa, 8. S

Básnenie u ôsmakov – Téma: Keby som bol kameňom

Keby som bol kameňom, tak
by som nič nerobil.

Stál by som bezmocne na
horách,
snívalo by sa mi o nočných
horách.

Keby som bol kameňom,
tak by som chcel byť ako
diamant.

Možno by si ma niekto zobral
domov...

Aspoň by som sa necítil tak
sám.

Ako vonku.
(Lukáš)

Keby som bol kameňom,
bol by to nudný život...
Nechcel by som byť
kameňom,
ale kremeňom.

Bol by som plameňom,
od ktorého sa všetko
odvíja...
(Ivo)

Keby som bol kameňom,
bol by som nehybným...
Cesta ku mne je ťažká...
no dokážeš ju zdolať.

Keby som bol kameňom,
bol by som smutný.
Poznáš niečo lepšie?
Ako byť kameňom?
Bol by si rád?
Bol by si šťastný?

(Miško)

Keby som bol kameňom,
svet by bol hneď ľahší.
Žiadne problémy, žiadne povinnosti.
Ležal by som vedľa cesty,
v pokoji a sám.
Nemohli by mi hovoriť,
že na práci niečo mám.

(Matúš)

Šútovský vodopád

Druháci sa vo štvrtok 19. 10. 2017 vybrali na dobrodružnú cestu na Šútovský vodopád. Sprievodcom i učiteľom im bol vynikajúci Laco Bihári, ktorý hravou a veľmi inšpirujúcou cestou ukázal, ako sa správať k Zemi.

Vo štvrtok 19.10. 2017 sme sa s našou triedou a s II. SA vybrali na výlet na Šútovský vodopád. Cestovali sme autobusom. Cestou k vodopádu sme videli dve salamandry. Boli oranžovo-čiernej farby. Dlhú sme kráčali peši. Išiel s nami aj ochranár prírody, ktorý nám rozprával o zvieratách a o prírode. Opýtal sa nás, čím by sme chceli byť v lese. Ja som povedala, že veвериčka. Ujo ochranár nám dovolil šplhať sa po stromoch. To bolo super. Zase sme zbadali ďalšie dve salamandry. Boli také isté ako tie prvé. Potom sme dorazili k chate. Zjedli sme desiaty a išli sme ďalej. K vodopádu to bolo ešte ďaleko. Bolo tam dosť blata. Keď sme dorazili k vodopádu, posadali sme si na skaly a na lavičky. Niektorí sme vyliezli bližšie k vodopádu. Síce na nás trochu fŕkala voda, ale mne to nevadilo. Vodopád sa mi veľmi páčil.

Cestou späť sme si zahráli hru Zem. Bola to zábava. Mne sa najviac páčilo maľovanie s blatom a s listami. Keď sme sa dohrali, utekali sme na autobus. Výlet na Šútovský vodopád sa mi veľmi páčil.

Ninka Záborská, 2. S

Foto: Mgr. Ivona Guráňová

Environmentálna výchova v Turčianskom Petre

Začiatkom októbra (6. 10. 2017) sme navštívili Centrum environmentálnej výchovy v Turčianskom Petre. Privítal nás milý ujo rezbár, ktorý nám porozprával, aká je príroda dôležitá a ako to v nej funguje. Neskôr nám druhý ujo ukázal fotky zvierat a porozprával nám o nich. Do prírody už chodí 50 rokov a za celý ten čas videl vlka iba raz. Nakoniec nám ujo rezbár zahral divadlo s bábkami, ktorým nás sprevádzal lesný škriatok. Ten spolu s nami privolával zvieratká, ktoré nám rozprávali o sebe a o svojom živote v lese. Zistili sme, že sa voľne žijúcich zvierat vôbec nemusíme báť. Od rozprávkového medveďa Laca sme sa dozvedeli, že dopravné nehody sú častejšie ako stretnutie človeka so zvierat'om v prírode. Tiež sme sa dozvedeli, čo robiť pri stretnutí s besnou líškou. Pred odchodom sme si ako spomienku kúpili drevené ozdoby a hračky.

Larka Nemcová, 2. S

Stretnutie s Miroslavom Sanigom

Začiatkom októbra sme sa spolu so žiakmi zo Základnej školy A. Dubčeka stretli v Turčianskej knižnici na Severe s Miroslavom Sanigom. Bola to už naša druhá beseda s ním, takže sme vedeli, že sa venuje ochrane a skúmaniu prírody, píše a zároveň ilustruje knihy a je expertom na vzácneho vtáčika murárika. Ukázal nám svoje ilustrácie, fotky voľne žijúcich živočíchov a kvetov.

Porozprával nám zaujímavé a pekné zážitky z prírody. Potom ho zaujímalo, čo o prírode vieme my. Ako pamiatku nám dal pohľadnice murárika červenokrídleho.

Larka Nemcová, 2. S

Beseda – Zvieratá v zime

Zvieratá to v zime nemajú vôbec ľahké. Na rozdiel od nás nemôžu ísť do obchodu, keď ich chytí hlad. Aj o tom sme sa rozprávali s Tatianou Nemcovou z organizácie BirdLife na besede v našej triede.

(Asi ste si všimli, že máme rovnaké priezviská – áno, je to moja mama.)

V malom obrázkovom kvíze sme sa naučili spoznávať niektoré naše vtáky a dozvedeli sme sa, ako trávia zimu. Niektoré odlietajú do teplých krajín, iné zostanú u nás a potešia sa, keď im do krmidla nasypane niečo pod zub. Nakoniec sme ochutnali rôzne dobroty a rozhodli sme, čo dáme vtáčikom a čo radšej zjeme my.

Larka Nemcová, 2. S

Plavecký výcvik – II. stupeň

Žiaci I. stupňa absolvovali plavecký výcvik v Aquarelax Dolný Kubín v termíne od 06. 11. 2017 do 10. 11. 2017.

Mladšie žiačky

1. miesto

Tejka Šlichtíková, 7. S

2. miesto

Zuzka Moricová, 5. S

3. miesto

Larka Adamčíková, 6. S

Mladší žiaci

1. miesto

Pet'o Kamien, 6. S

2. miesto

Davidko Hládek, 5. S

3. miesto

Kubko Podhorský, 7. S

Staršie žiačky

1. miesto

Oli Macíková, 9. S

2. miesto

Lili Kováčová, 8. S

3. miesto

Ninka Lepejová, 9. S

Starší žiaci

1. miesto

Samko Sakál, 8. S

2. miesto

Lukáš Hromada, 8. S

3. miesto

Matúš Šlichtík, 8. S
Daniel Šamalík, 7. S

Foto: Mgr. Anna Thomková

Plavecký výcvik – I. stupeň

Žiaci I. stupňa absolvovali plavecký výcvik v Aquarelax Dolný Kubín v termíne od 23. 10.2017 do 27. 10. 2017.

Najmladšie žiačky

1.miesto

Lucka Spišáková, 4. S

2. miesto

Paulínka Hamžiková, 4. SA

3. miesto

Lucka Vicenová, 4. SA

Najmladší žiaci

1.miesto

Šimon Mat'ovčík, 4. SA

2. miesto

Matúš Fiolek, 4. S

3. miesto

Lukáš Veselovský, 3. S

Najrýchlejší žiaci z jednotlivých ročníkov

Prváci **Borisko Beller** a **Emka Smiková**, druháci **Lukáško Tonhajzer** a **Emka Kamienová**, tretiaci **Lukáško Veselovský** a **Saška Šlichtíková**, štvrtáci **Šimonko Mat'ovčík** a **Lucka Spišáková**.

Foto: Mgr. Anna Thomková

Zábavná hodina fyziky

V jeden deň nám pán učiteľ fyziky kázal doniesť na hodinu bielu gerberu. Vedeli sme, že to bude pokus, ale aký bude výsledok? A vôbec postup? Tak sme si teda doniesli tie kvety. Na lavici nás už čakali skúmavky, potravinárske farbivo a hadička. Asi všetkým hneď napadlo, ako to farbivo chutí. (určite ho aj všetci ochutnali) Do nádoby s vodou sme naliali vodu. Nasypali sme do vody farbivo, voda sa zafarbila. Do toho sme dali kvet a boli sme zvedaví na výsledok. Kvety sa mali zafarbiť podľa farby vody. O deň sme išli kvety skontrolovať. A výsledok sme mali pred očami. Zafarbil sa jeden kvet z piatich načerveno. Jeden z nich dokonca zvädol. Ale prečo? To sa nevie...

Mia Lechanová, 6. S

Foto: Mgr. Anna Thomková

Zábavná hodina s Ferdom a Gvendolínou

Viete si predstaviť naše prekvapenie, keď na hodinu informatiky prišla pani riaditeľka? Neučili sme sa však na počítačoch, ale celú hodinu sme venovali Ferdovi mravcovi a lienke Gvendolíne. Najprv sme spolu vymýšľali príbehy na pokračovanie. Pani riaditeľka začala a každý pridal jednu vetu. Potom sme dostali za úlohu napísať bláznivé texty. Chlapci písali o Ferdovi, dievčatá o Gvendolíne. Bola to fakt zábava. Nakoniec sme si zahráli divadielko, v ktorom mal Ferdo požiadať Gvendolínu o ruku. Vyskúšali sme si, ako to robiť správne aj nesprávne.

Larka Nemcová, 2. S

Bol raz jeden mravec. A volal sa Ferdo. Slávny hrdina. A volali ho všumelec. Bol múdry ako sova. A mal rád Gvendolínu. Bol múdry, že mu skoro praskla hlava. Raz išiel s Gvendolínou na ryby. Gvendolína chytila rybu. A išli domov.

Luki, Matej, Samko, 2. S

Bola raz lienka Gvendolína, ktorá išla ku zubárke. Od nej išla do kaderníctva, aby bola pekná. A potom išla na preliezky. Tam mala rande s Ferdom mravcom. Z preliezok išli na bál. A potom ju požiadal o ruku. A potom žili šťastne až do smrti.

Ninka, Emka, Larka, Zuzka, 2. S

BIGBAO – Veľká bellamosácka olympiáda

V pondelok 16. októbra 2017 sme odštartovali 6. ročník našej Veľkej bellamosáckej olympiády, BIGBAO. Aj keď slniečko vykuklo o čosi neskôr, nezabránilo nám to podávať super výkony... Víťazom blahoželáme a všetkým zapojeným ďakujeme!

Prváčikovia sa vrhli do svojej prvej veľkej bellamosáckej súťaže po hlavu. Mnohí z nich dokázali prekonať aj veľkáčov.

Najmladší žiaci

4. miesto - Filipko Pituch
5. miesto - Alexík Jankulár
6. miesto - Dominik Cesar

Najmladšie žiačky

1. miesto - Letinka Volentierová
2. miesto - Lucka Spišáková
3. miesto - Miška Lukáčová

Mladší žiaci

1. miesto - Davidko Hládek
2. miesto - Danielko Lepot
3. miesto - Lucas Franek

Mladšie žiačky

1. miesto - Markétka Franeková
2. miesto - Tejka Šlichtíková
3. miesto - Larka Adamčíková

Staršie žiačky

1. miesto - Lili Kováčová
2. miesto - Rebeka Dorková
3. miesto - Oli Macíková

Starší žiaci

1. miesto - Mat'o Michalko
2. miesto - Matúš Richter
3. miesto - Samko Sakál

16. 10. 2017 sa konala jesenná atletická liga. Všetci žiaci ráno išli do malej telocvične, kde sa rozdelili na skupinky. Potom sme išli na určené disciplíny. Každý išiel na nejakú inú disciplínu. Napríklad naša skupina (najmladšie žiačky) išla najprv na hod kriketovou loptičkou. Potom sme sa presunuli na šprint 50 m. Tam sa mi veľmi darilo. Následne nás išli vyskúšať pani učiteľky, ktoré mali na starosti skok do piesku. Tam to bolo tiež znesiteľné. A potom nasledoval vytrvalostný beh. Tam som bola na desiatom mieste. Potom sme išli do školy a tam sme si trochu oddýchli. Po istom krátkom čase nás zavolali na vyhodnotenie. A z toho som šťastná. Dopadlo to dobre.

Lucka Spišáková, 4. S